

KOLIŃSKI ANTONI (1793-1868)

Urodził się w 1793 roku w Ostrowie Niemieckim. Dokładna jednak data nie jest jednak znana. Już jako kilkunastoletni młodzieniec brał udział (może u boku starszego brata Ksawerego) w wojnach napoleońskich na terenie Księstwa Warszawskiego i w Rosji (1807-1812). Po roku 1815 wrócił w rodzinne strony. Świadcstwo dojrzałości uzyskał w kaliskiej Szkole Kadetów. Następnie studiował prawo na Uniwersytecie Wrocławskim (1817-1818). Przerwał jednak studia i osiadł w Kaliszu, gdzie powołany został przez gubernatora Radoszewskiego na urząd sekretarza Komisji Wojewódzkiej.

W 1826 roku policja rosyjska uwięziła go za rzekomą współpracę z Mikołajem Dobrzyckim – kierownikiem filialnej loży Wolnomularstwa Narodowego. Trzy lata przesiedział w więzieniu zlokalizowanym w klasztorze pokarmelickim w Warszawie. Tam nabawił się gruźlicy. Reklamowany przez władze pruskie (z racji miejsca urodzenia) został przed rokiem 1830 zwolniony z braku dowodów winy. Osiadł w Wielkim Księstwie Poznańskim u Gustawa Potworowskiego w Goli. Z tym ostatnim poznał się jednak już wcześniej, zapewne u brata w Dobroszynie. W połowie stycznia 1831 roku wyjechał w towarzystwie Gustawa Potworowskiego do Królestwa Polskiego, gdzie zaciągnął się do pułku jazdy poznańskiej. Wraz z przyjacielem z Goli odbył całą kampanię 1831 roku w powstaniu listopadowym. Uczestniczył w wyprawie gen. Dezyderego Chłapowskiego na Litwę, zakończonej przejściem granicy Prus Wschodnich i internowaniem przez Prusaków.

Po upadku powstania wrócił do Goli i tutaj pomagał Potworowskiemu w administrowaniu majątkami w Kosowie i Siemowie. Szybko się tutaj zadomowił. Odegrał znaczącą rolę w powstaniu Kasyna Gostyńskiego (1835-1846). Przypuszcza się, że układał statut tej organizacji i był wieloletnim skarbnikiem Dyrekcji Głównej Kasyna. Po roku 1837 zawiadywał też (wraz z dr. Antonim Freudenreichem) biblioteką kasynową. Zasiadał przed 1841 rokiem w komitecie budowy domu kasynowego. Był redaktorem „Przewodnika Rolniczo-Przemysłowego” od 1839 roku organu Wydziału Rolniczo-Przemysłowego Kasyna Gostyńskiego. Był członkiem komitetu powiatowego krobkiego Towarzystwa Naukowej Pomocy. Kiedy w 1846 roku władze pruskiej rozwiązały Kasyno Gostyńskie, koledzy powierzyli mu nadzór nad biblioteką i zbiorami towarzystwa. Podczas Wiosny Ludów 1848 roku dostarczał z polecenia miejscowego komitetu broń i zboże do obozów powstańczych w okolicach Książa i Środy. W 1851 roku był członkiem współzałożycielem powstałego wtedy w Gostyniu ziemiańskiego Towarzystwa Rolniczo-Przemysłowego, a rok później objął funkcję sekretarza tego stowarzyszenia.

Zmarł 18 kwietnia 1868 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Starym Gostyniu.